

WZYWASZ MNIE, PANIE? - wiersz

Wzywasz mnie? – Idę, mój Panie!
Na Twój głos czuję serca kołatanie,
Bicie pulsu w mych skroniach – życia tchnienie
Chcę Tobie oddać – Tyś Źródło, moje zbawienie.

Wzywasz mnie? – O jakże się raduję!
Że chcesz mnie mieć – ja to czuję!
Więc dam się pociągnąć Twojej miłości,
Dam się jej ująć, Panie łaskawości.

Wzywasz mnie? – Do niesienia krzyża?
Chcę go nieść, bo on mnie uniaża.
Więc w tym będę podobny do Ciebie,
Panie mój, Chryste, który jesteś w niebie.

Wzywasz mnie? – Tak, Panie mój, słyszę.
I tylko przy Tobie serce me uciszę,

W Tobie odpocznę z życiowej udręki,
Więc mów, wciąż słucham, twych słów miłe
dźwięki.

Wzywasz mnie? – tak, chcę iść w ślady Twoje,
Tyś mą nadzieją, Tyś jest szczęście moje.
Tyś Kierownikiem na dróg rozstaju,
Więc prowadź mnie, Panie, do niebios kraju.

Do zaparcia siebie wzywasz mnie, mój Panie?
Niech tak będzie, niech się wola Twoja stanie,
Niech służą ku temu wszystkie sprawy moje,
Bym mógł zasłużyć na Królestwo Twoje.

Rorata Roman
R-
„Straż”